

COLUMN Patricia Idsinga

Puzzel

Eén voor één worden de grote zoute lappen in een cirkel op de grond gezet. Ze staan op z'n kant met de punten tegen elkaar aan. Als de cirkel bijna rond is, wordt de volgende rij zoute lappen op de onderste reeks bevestigd. Kai, zoals hij zich net voorstelde, zet met een paar stootjes van de boormachine elke lap vast middels een grote bout en moer. Zo ontstaat er een prachtig patroon. Elk zoutelapdeel heeft aan de binnenkant houten latten, en aan de buitenkant is een soort van bruin kunststof doek gespannen. Het begint een ronde tent te worden.

Ik heb mijzelf drie dagen verstopt op de camping van Boer Bram in Eenigenburg. Even drie dagen mijn hoofd leeg maken, schrijven en staren naar de knalgroene weilanden omringd door koeien, kippen en zeugen. Lekker vind ik dat, een paar dagen non-stop schrijven. Geen jengelende kinderen, geen zeurende man.

„Ik mag hem altijd bellen”, zei hij nog voor ik wegging. Lief, maar dit kan ik prima zelf. Wat het eindproduct wordt, wie zal het weten, een boek, inspiratie voor columns, of gewoon een reeks korte verhalen.

Vanaf het moment dat ik mij geïnstalleerd heb in het gras, begint buurman Kai aan de puzzel van zijn leven.

Hij heeft een 3D-model latten maken, vertelt hij en toen alle

losse stukken in elkaar getimmerd om het nu voor het echie, in het groot, weer op te bouwen. Hij is geïnspireerd door een yurt. En als de tent eenmaal staat, zou hij zeker twee jaar moeten blijven staan.

Na een paar uur schrijven, staar ik voor mij uit. Ik weet het even niet meer. Ik loop vast met een verhaaltje, waarvan de clou op het puntje van mijn tong ligt. De oplossing zweeft ergens in mijn hoofd, maar is nog niet te grijpen.

Van de weilanden verplaatst mijn blik zich naar de yurt van Kai. Kai gaat sneller met zijn levenspuzzel dan ik. Dan zie ik in zijn linkerhand het laatste puzzelstukje. En een snelle blik op het gat in het dak, maakt dat zelfs ik snap, dat dat niet gaat passen.

Ik klap mijn laptop dicht en met een paar passen sta ik naast hem. Omdat ik flink wat langer ben dan Kai, bied ik mijn hulp aan om het dak in het midden omhoog te houden. Zo ontstaat er wat ruimte waardoor met wat duwen en trekken dat laatste stukje precies past.

Na een half uur ploeteren, kijken we samen tevreden naar de yurt die als de bovenkant van een enorme grote chocoladesoes in het grasveld staat. En als ik terugloop heb ik de oplossing voor mijn verhaal.

Ik bel de man. Soms moet je voor dat laatste puzzelstukje gewoon wat hulp vragen.

Broer Aad Keselaar en zus Annemiek bij het beeld van Rudi Carrell.

JJFOTO.NL / JAN JONG

REPORTAGE Borstbeeld vindt plek tussen het groen

Rudi Carrell is weer terug in zijn Alkmaar

Na omzwervingen langs een obscuur pleintje, op de gevel van een Alkmaars restaurant en tijdelijke opslag in een depot heeft het borstbeeld van Rudi Carrell een prominente plek in Alkmaar gekregen. Het werd vrijdagmiddag onthuld in het Munnikenbolwerk.

Carrells dochter Annemieke onthulde samen met haar dochter Maxi, kleinkind Sem en wethouder Anjo van de Ven het beeld. Om het doek waren vier stropdassen geknoopt die een voor een werden weggehaald.

Beginnend artiest

Het Munnikenbolwerk is de derde plek waar het beeld is te zien. In 2007 verscheen het op een pleintje tussen de Heul en de Lindegracht waar ooit de theaterzaal van Het Gulden Vlies had gestaan en Carrell als beginnend artiest zijn eerste successen had gevierd. De plek was geen succes. Vooral zijn Duitse bewonderaars zochten tevergeefs naar het goed verscholen en snel verloederde Rudi Carrell-pleintje.

In november 2023 is de vereniging begonnen met het aanvragen van de vergunningen en het binnenhalen van sponsoren. „Dan merk je wel dat de trekkertrek echt een begrip is in de polder. Sponsoren dragen graag hun steentje bij aan het evenement, daar zijn we heel blij mee.”

Vrijwilligers En ook vrijwilligers melden zich graag aan voor het evenement. Momenteel tellen ze rond de dertig vrijwilligers. „De vorige keer hebben we helemaal een geweldige opkomst

Hans Brandsma
h.brandsma@mediahuis.nl

Alkmaar ■ Hij maakte furore als showmaster, zanger, entertainer, filmmaker en acteur. Rudi Carrell was veelzijdig en getalenteerd. Als gevierd artiest week hij uit naar Duitsland, maar Alkmaar was hem niet vergeten. Een jaar na zijn dood in 2006 vervaardigde kunstenaar Carsten Eggers een buste van een van de bekendste Alkmaarders. Een beeld met zijn karakteristieke kuif en de stropdas die Carrell steevast om zijn hals had geknoopt.

Achttien jaar later is Rudi Carrell terug van weggeweest en krijgt zijn beeltenis een plek die recht doet aan zijn statuur. Sinds vrijdagmiddag prijkt het borstbeeld tussen het groen van het Munnikenbolwerk.

Een plek met symboliek. De ogen van Carrell staan gericht op de Spoorbuurt, het Alkmaarse volkswijkje waar hij in 1934 was geboren en later opgroeide. Het beeldje en de sokkel worden in de rug gedekt door theater De Vest, waar hij zijn laatste stappen in Alkmaar zette.

Jongere broer

Aad Kesselaar was een van de sprekers tijdens de bijeenkomst in De Vest vrijdag. De inmiddels 82-jarige broer van Carrell putte uit zijn herinneringen. De plek in het Bolwerk kon zijn goedkeuring wegdragen. „Ik weet zeker dat hij in zijn jonge jaren op een van de bankjes met een meisje heeft gekust. Ook na zijn verhuizing naar Duitsland heeft hij

Documentaire

Hans Visser, voormalig journalist van deze krant, werkt samen met Marianne Heemskerk van Kunstnet aan een documentaire over een van de beroemdste zonen van Alkmaar. Of het beeld in het Munnikenbolwerk een plek voor de eeuwigheid is? „Dan moet het beeld wel hufferproof zijn.”

zijn liefde voor Alkmaar uitgedragen. Hij promootte de stad als dat mogelijk was.”

Showmaster

Acteur Marcel Hensema, onder meer bekend van de films 'Simon', 'Sunny boy' en 'Knielen op een bed violen', liet eveneens zijn licht schijnen op leven en werk van Carrell. Hij is bezig met 'Showmaster ist mein Beruf', een voorstelling over het leven en werk van Carrell. Op 6 oktober is de première in de Duitse stad Mainz. „Verantwoordelijkheidsgevoel loopt als een rode draad door zijn leven. Dat is te herleiden naar zijn jeugd. Zijn vader André moest er alles aan doen om zijn vrouw en vier kinderen eten te geven. Als oudste van de kinderen voelt Rudi zich verantwoordelijk, hij had een enorme drang om de wereld een stukje mooier te maken. Dat deed hij later ook via zijn shows en daar ging hij heel ver in.”

SPEKTAKEL Het is hopen op een klein buitje

Wieringermeer maakt zich op voor trekkertrek

Tweede pinksterdag, een datum die één keer in de twee jaar dikgedrukt in de agenda staat bij de leden van de Agrarische Jongeren Wieringermeer. Ook dit jaar maakt de vereniging zich weer klaar voor hun evenement van het jaar: de trekkertrek.

Simone Bruin

Middenmeer ■ Het is dit jaar de twaalfde editie en de tweede keer dat het bij de nieuwe locatie de Wieringermeerruiters wordt georganiseerd. De voorbereidingen zijn in volle gang en de inschrijvingen zijn zo goed als rond.

De Wieringermeerruiters is nog altijd een tijdelijke locatie voor de trekkertrek, maar de zorgen over een nieuwe locatie zijn voor dit jaar nog niet nodig. Doordat de vereniging twee jaar geleden de grond al heeft uitgevlakt voor het evenement hebben ze dit jaar juist wat minder werk aan het voorbereiden van de locatie.

Harde banen

„In de tussentijd hebben ze niks gedaan met het land, ze hebben het ook niet bewerkt zodat de banen hard zijn gebleven”, vertelt Casper van Woerkom, voorzitter Agrarische Jongeren Wieringermeer. Het meeste werk is dit jaar naar het rond krijgen van de vergunningen gegaan. „We moesten het draaiboek best wel updaten, onder andere vanwege strengere veiligheidsregels en we moesten ook een stikstofuitstoot-scan uitvoeren.”

In november 2023 is de vereniging begonnen met het aanvragen van de vergunningen en het binnenhalen van sponsoren. „Dan merk je wel dat de trekkertrek echt een begrip is in de polder. Sponsoren dragen graag hun steentje bij aan het evenement, daar zijn we heel blij mee.”

Vrijwilligers

En ook vrijwilligers melden zich graag aan voor het evenement. Momenteel tellen ze rond de dertig vrijwilligers. „De vorige keer hebben we helemaal een geweldige opkomst

De trekkertrek is inmiddels een begrip in de polder.

ARCHIEFFOTO NICK MAARSEN

„Alleen bij de damesklasse zou meer deelnemers leuk zijn

gehad, maar dit jaar ook weer. Er kunnen altijd meer vrijwilligers bij, vele handen maken licht werk.”

Verschillende klassen mogen tijdens tweede pinksterdag proberen een full-pull te trekken. De klassen beginnen bij onder de 2,75 ton en gaan tot boven de 12 ton. En ook een damesklasse, polderpower klasse en een pick-up klasse zijn onderdeel van het evenement. Om en nabij zeventig procent van de deelnemers is lid van de Agrarische Jongeren Wieringermeer, zij zijn dan ook de eerste die zich mogen inschrijven. „Wie het eerst komt, het eerst maalt” is de insteek van de vereniging. Overige deelnemers komen onder andere uit de Haarlemmermeer, de Beemster

en ook vanuit Noord-Brabant komen ze naar Middenmeer toe om deel te nemen aan het evenement. „Alle klassen zitten vol. Alleen bij de

damesklasse zou het leuk zijn als er meer deelnemers zouden komen, maar vaak melden zich er nog een aantal aan op de dag zelf.”

Modderpoel

Twee jaar geleden was het evenement nog een grote modderpoel door het regenachtige weer, dit jaar hoopt de vereniging op mooi weer. „Aan het weer kunnen we natuurlijk niks doen. Een klein buitje vooraf zal niet verkeerd zijn, anders hebben we waarschijnlijk weinig toeschouwers. De landbouw loopt achter, als het echt mooi weer is zal iedereen het land in gaan.”

Bezoekers kunnen vooral brullen de trekkers en rookwolken verwach-

ten tijdens het evenement. Ook deze editie zal een aantal specials te bewonderen zijn. Bezoekers kunnen hierbij denken aan opgevoerde trekkers. „Pieter van der Jagt regelt altijd de specials en momenteel zijn we nog op zoek naar een aantal extra specials. Er is op deze dag ook een aantal andere evenementen waar veel specials naartoe gaan. Het is ook geen officiële NTTO wedstrijd, waardoor het minder aantrekkelijk voor ze is. De trekkertrek in de Wieringermeer is echt om hun special te showen, niet om hoger te komen in het klassement.”

Voorzitter Casper is van één ding in ieder geval heel zeker: „Het gaat weer een groot spektakel worden.”

Verschillende klassen komen voorbij tijdens de trekkertrek.

ARCHIEFFOTO NICK MAARSEN

Ze kijkt met nieuwsgierigheid en verbazing naar alles en iedereen. En vooral naar zichzelf. Patricia Idsinga uit Alkmaar heeft om de week op deze plek een column, tussen grijs en traan.. Reacties: pidsinga@gmail.com

advertentie

Start vandaag met persoonlijke thuiszorg

Thuiszorg Samen biedt u een uitgebreid aanbod aan diensten bij u thuis. Samen kijken we wat u zelf nog kunt en waarmee u hulp nodig heeft.

Meer informatie? Bel 088 619 4100 of kijk op www.thuiszorgsamen.nl

thuiszorg samen